

او ناگهان رفت و با رفتنش دل‌ها اندوهگین و چشم‌ها گریان شدند. بعضی از تحیر انگشت به دهان ماندند و برخی از تأسف لب‌گزیدند.

مردی بزرگ، از میدان انقلاب دامن در کشید و در اوج آزادی به آسمان پر کشید؛ او حواری روح‌الله بود و هم‌نفس بت‌شکن.

انسان‌های بزرگ را تا وقتی در کنارشان هستی، نمی‌توانی شناخت؛ ساده و بی‌آلایش و در دسترس می‌نمایند اما وقتی فاصله می‌گیرند یا جایشان خالی می‌شود، تازه درمی‌یابی که چه قلۀ رفیعی بوده‌اند یا حجم تأثیرگذاری‌شان تا چه اندازه بوده است.

آیت‌الله هاشمی رفسنجانی مبارزی نستوه، سیاستمداری بزرگ، مدیری مدبّر، اندیشمندی دورنگر و قرآن‌شناسی مجتهد بود که تمام توش و توان خود را برای استقلال و آزادی کشور و پیشبرد و تعالی آن مصروف می‌داشت.

او داغ و درفش شاهنشاهی، توطئه‌های بیگانگان، کینه‌توزی کج‌فهمان، و بددلی بدخواهان همه و همه را تجربه کرده بود تا فولاد آبدیده در کوره انقلاب اسلامی باشد؛ در میدان جهاد و سازندگی سرداری سرفراز شود و در عرصه سیاست و مدیریت الگوی سماحت و تدبیر نام گیرد.

یقینادوست و دشمن، منتقد و معتقد همه بر این باورند که هاشمی از استوانه‌های محکم انقلاب اسلامی و حواری با اخلاص امام راحل - رضوان الله تعالی علیه - بوده است. مردی که خامنه‌ای را عشق خود می‌خواند و رهبری، او را رفیق دیرین، هم‌سنگر و هم‌گام دوران سخت مبارزه و تکیه‌گاهی مطمئن برای نظام می‌داند و هیچ شخصیت دیگری را همانند او برای خود نمی‌یابد.

به روایت همکاران مجمع تشخیص مصلحت، پیش از ظهر روز سفر بی‌بازگشتش، با ذکر خاطرات گذشته لبی خندان داشت، ولی ناگهان رفت و چشم‌های اشکبار در پیش‌روان شدند، اما دل‌های مؤمنان به سوی آسمان راه گشودند تا دعای خیر را بدرقه راه آیت‌الله کنند و از خداوند برایش روضه رضوان و هم‌نشینی با شهیدان و امام شهیدان مسئلت نمایند. اکنون بال‌های امید به ملکوت الهی پر می‌گشایند و سلامت و سربلندی رهبری را، که در فراق رفیق دیرین سخت دلگیر است، تا ظهور دولت یار با تضرع آرزو می‌کنند. ارتحال اندوه‌بار آیت‌الله هاشمی رفسنجانی را به رهبر انقلاب و مردم شریف ایران و همه مبارزان و مصلحان جامعه فرهنگیان، به ویژه خانواده سوگوار ایشان تسلیت می‌گوییم.

محی‌الدین بهرام محمدیان
معاون وزیر و رئیس سازمان پژوهش
و برنامه‌ریزی آموزشی